

Sygn. akt VII U 2058/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: Paweł Gołaszewski

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2014 r. w Warszawie

sprawy P. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania P. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 3 lipca 2013 r. znak: (...) -1/15

- oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 2058/13

UZASADNIENIE

Odwołujący się P. S. złożył w dniu 22 lipca 2013r. za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. Inspektorat w L. do tutejszego Sądu odwołanie od decyzji w/w organu z dnia 3 lipca 2013r. znak: (...) -1/15, w której organ rentowy odmówił P. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Odwołujący się zarzucił zaskarżonej decyzji błędne ustalenie stanu faktycznego sprawy mające istotny wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia poprzez przyjęcie, że stopień naruszeń sprawności organizmu odwołującego się nie implikuje orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do renty oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii oraz ortopedii. P. S. podkreślił, że stan jego zdrowia ulega stalemu pogorszeniu co wiąże się z koniecznością przyjmowania przez niego leków uśmierzających ból wpływających na zdolności psychofizyczne (k. 2-3a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 20 sierpnia 2013r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy podniósł, iż w toku postępowania przed organem rentowym odwołujący się został skierowany na badanie do komisji lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 19 czerwca 2013r. uznała ubezpieczonego za zdolnego do pracy, w efekcie czego organ rentowy decyzją z dnia 3 lipca 2013r. mając na uwadze art. 102 ust. 1i 107 oraz 61 w zw. z art. 57 ust. 1 pkt1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił P. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 6 a.s.).

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony P. S., urodzony w dniu (...), uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do dnia 31 maja 2013 r. (t. III, k. 75 a.r.).

W związku ze zbliżającym się upływem terminu na jaki przyznane zostało świadczenie ubezpieczony w dniu 16 kwietnia 2013 r. złożył do organu rentowego wnioski o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (t. III, k. 83 a.r.). Ubezpieczony został skierowany na badanie do Lekarza Orzecznika ZUS, który wydał (w dniu 22 maja 2013r.) orzeczenie stwierdzające, że P. S. nie jest niezdolny do pracy (t. III, k. 87 a.r.). W związku ze złożeniem sprzeciwu od orzeczenia Lekarza orzecznika ZUS, sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS, a ta po ponownym zbadaniu odwołującego, wydała w dniu 19 czerwca 2013r. orzeczenie, stwierdzające, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (t. III, k. 97 a.r.).

W oparciu o powyższe orzeczenie organ rentowy wydał, w dniu 3 lipca 2013 r., decyzję znak: (...) -1/15 odmawiającą ubezpieczonemu prawa do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł,

iż ubezpieczony nie spełnia przesłanek wynikających z przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a mianowicie nie jest niezdolny do pracy (t. III, k.99 a.r.).

Od niekorzystnej decyzji organu rentowego P. S. złożył odwołanie do Sądu Okręgowego, inicjując tym samym niniejsze postępowanie sądowe (k. 2-3 a.s.).

Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego ustalił, że P. S. lat 58 z wykształcenia jest masarzem, od 2008r. pracował jako operator maszyn oraz następnie przebywał na świadczeniu rentowym. U ubezpieczonego rozpoznano cukrzycę typu II, leczoną środkami doustnymi; dobrze kontrolowaną, nadciśnienie tętnicze st. I wg WHO dobrze kontrolowane oraz chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z dyskopatią L4L5. **Z powodu schorzeń narządów wewnętrznych, cukrzycy typu II i nadciśnienia tętniczego ubezpieczony nie jest niezdolny do podjęcia pracy zarobkowej zgodnej z wykształceniem oraz ostatnio wykonywaną pracą** (opinia biegłego z zakresu chorób wewnętrznych oraz hematologii J. H. k. 19-20 a.s.).

U P. S. stwierdzono stan po operacji przepukliny dyskowej L4-L5 w 2010 r., nawrotową przepuklinę dyskową L4-L5 z zespołem bólowym, rozpoczynający się zespół parkinsonowski do dalszej diagnostyki i ewentualnego leczenia, cukrzycę, nadciśnienie tętnicze oraz chorobę wieńcową. Badaniem fizykalnym nie stwierdzono istotnego ograniczenia ruchomości kręgosłupa, objawy korzeniowe ujemne co wskazuje na niewielkie nasilenie zespołu bólowego. **Badaniem neurologicznym stwierdzono cechy rozpoczynającego się zespołu parkinsonowskiego, który wymaga dalszej obserwacji i ewentualnego leczenia ale obecnie nie ogranicza zdolności do pracy** (opinia biegłego neurologa T. H. k. 54-54v).

Na rozprawie w dniu 3 lipca 2014r. ubezpieczony wskazał, że choroba kręgosłupa powoduje, że jest niezdolny do pracy. Wskazał, iż nie zgadza się z opiniami biegłych. Schorzenia związane z kręgosłupem leczy u neurologa przy czym ostatnio został zakwalifikowany do operacji przez neurochirurga; dotychczas nie leczył się jednak u chirurga ani ortopedy. Pełnomocnik organu rentowego wskazał, że nie zgłasza zarzutów do opinii biegłych oraz wnosi o oddalenie odwołania (protokół k. 66-67 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację medyczną zawartą w aktach sądowych, aktach rentowych ubezpieczonego, a także w oparciu o dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów lekarza chorób wewnętrznych - internisty oraz neurologa. Autentyczność zgromadzonych dokumentów i ich zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy nie budziła zastrzeżeń Sądu, w związku z tym Sąd uznał dokumenty za pełnowartościowy materiał dowodowy. W ocenie Sądu, opinie biegłych sporządzone w niniejszej sprawie są wiarygodnym dowodem, gdyż zostały wydane w oparciu o obiektywne wyniki badań wnioskodawcy, zaś biegli lekarze są specjalistami w swoich dziedzinach, posiadającymi bogatą wiedzę medyczną i wieloletnie doświadczenie zawodowe. Jednocześnie na podkreślenie zasługuje fakt, że opinie wydane przez biegłych specjalistów lekarzy są wyczerpujące i

sporządzone w sposób jasny i logiczny. Opinie bezsprzecznie wskazują, że żadne ze wskazanych przez ubezpieczonego schorzeń nie powodują u niego niezdolności do pracy.

Zdaniem Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy stanowi wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego niniejsze postępowanie.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie zważył co następuje:

Odwołanie P. S. od decyzji organu rentowego z dnia 3 lipca 2013r. znak: (...) - 1/15 w przedmiocie odmowy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy jest przepis art. 57 ust. 1. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W powołanym przepisie określono warunki konieczne do powstania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Warunki te muszą być spełnione łącznie. Prawo do renty uzależnione jest przede wszystkim od samego faktu wystąpienia niezdolności do pracy, a ponadto niezbędne jest posiadanie wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego oraz powstanie niezdolności do pracy nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania okresów wymienionych w ustawie (z uwzględnieniem art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku).

Badając istnienie pierwszej ze wskazanych przesłanek przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy Sąd w toku sprawy dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych internisty oraz neurologa w celu ustalenia stanu zdrowia odwołującego się się. W zakresie niniejszej sprawy Sąd oparł się na ustaleniach poczynionych w opiniach biegłych bowiem schorzenia opisywane przez odwołującego się znajdują się w zakresie ich specjalności. Biegli wyraźnie wskazali, iż w oparciu o posiadaną dokumentację medyczną, badanie ubezpieczonego oraz okoliczności sprawy nie ma podstaw, by stwierdzić u P. S. choćby częściową niezdolności do pracy.

Sąd zajął ww. stanowisko w oparciu o Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2009r. sygn. II UK 106/09 (LEX nr 558589), zgodnie z którym: ocena całkowitej bądź częściowej niezdolności do pracy, w zakresie dotyczącym naruszenia sprawności organizmu i wynikających stąd ograniczeń możliwości wykonywania pracy, wymaga z reguły wiadomości specjalnych (opinii biegłego z zakresu medycyny). Przy ocenie niezdolności do pracy w myśl art. 12 ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych o tej niezdolności nie przesądza wyłącznie ocena medyczna stwierdzająca występowanie określonych jednostek chorobowych i ich wpływ na funkcjonowanie organizmu człowieka, tylko decydujące znaczenie ma ocena prawna dokonana w oparciu o okoliczności natury medycznej i okoliczności innej natury, w tym zwłaszcza poziom kwalifikacji ubezpieczonego, możliwości zarobkowania w zakresie tych kwalifikacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 12 ust. 1 i 3 oraz art. 13 ust. 1 ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z art. 278 § 1 k.p.c.).

Prawo do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy przysługuje w wypadku wypełnienia wszystkich przesłanek z art. 57 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku. ***Jak wynika z zebranego materiału dowodowego w postaci opinii biegłych sądowych - lekarzy specjalistów, P. S.***

nie wypełnił podstawowej przesłanki niezbędnej do uzyskania prawa do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy, a mianowicie nie jest on choćby częściowo niezdolny do pracy.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.